

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5174/2018
10.06.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Нада Милосављевић, адвокат из ..., против тужених Предузећа „Руж трејд“ ДОО из Новог Сада, кога заступа Станислав Животић, адвокат из ... и Градске општине Лазаревац, коју заступа Правобранилац Градске општине, ради накнаде штете, одлучујући о ревизијама тужиље и туженог Предузећа „Руж трејд“ ДОО из Новог Сада изјављеним против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4097/17 од 07.03.2018. године, у седници одржаној 10.06.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4097/17 од 07.03.2018. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог Предузећа „Руж трејд“ ДОО изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4097/17 од 07.03.2018. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене Градске општине Лазаревац за накнаду трошкова састава одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 1216/15 од 15.03.2017. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље којим је тражила да се тужени обавезу да јој на име накнаде штете солидарно исплате 700.000 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС, као и захтев за накнаду трошкова парничног поступка. Ставом другим и трећим изреке, обавезана је тужиља да туженима накнади трошкове поступка на начин ближе описан у том делу изреке. Ставом четвртим изреке, одбијен је приговор месне ненадлежности истакнут од стране првотуженог, а ставом петим изреке, одбијен предлог тужиље за ослобођење од трошкова поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 4097/17 од 07.03.2018. године, ставом првим изреке, потврђена је првостепена пресуда у ставовима првом и трећем изреке и у овом делу жалба тужиле одбијена као неоснована. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке првостепене пресуде, тако што је обавезана тужиле да туженом Предузећу „Руж трејд“ ДОО накнади трошкове поступка у износу од 55.861,00 динар. Иста пресуда укинута је у ставу петом изреке и предмет у том делу враћен првостепеном суду на поновни поступак.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену ревизију је изјавила тужиле на одлуку о главној ствари, а тужени Предузеће „Руж трејд“ ДОО против одлуке о трошковима поступка.

Тужена Градска општина Лазаревац је поднела одговор на ревизију, захтевајући накнаду трошкова његовог састава.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 408. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија тужиле неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, ББ и тужиле АА су 23.08.2007. године, као инвеститори, са ГП „Г.Т.И“ ДОО из Београда као суинвеститором закључиле уговор о изградњи непокретности новог објекта на кат. парцели ... уписаној у ЗКУЛ ... КО ... који је оверен пред Општинским судом у Лазаревцу под Ов .../.... Уговором је утврђено да су инвеститори носиоци права коришћења на кат. парцели ... и то ББ са 364/875, а тужиле са 511/875 идеалних делова. Уговором је договорено да се на овој парцели уз постојећи објекат инвеститора АА тужиле према пројектној документацији изгради нови објекат, с тим да суинвеститор приликом изградње новог објекта нема право коришћења темеља постојећег објекта тужиле. У новоизграђеном објекту који ће суинвеститори изградити по систему „кључ у руке“ и прибавити сва потребна одобрења, тужиле ће бити власник два стана и две гараже. Чланом 6. уговора договорено је да ће суинвеститор сносити све трошкове и ризике везано за законске услове опреме и осигурања градилишта и суседних објеката, спровођења мера грађевинско-техничке заштите и заштите животне средине, а посебно у погледу обавезе да на постојећем објекту инвеститора АА предузме све неопходне радње које се тичу дренаже, обезбеђења потпорних зидова, обезбеђење самог постојећег објекта од евентуалних последица урушавања фасаде, те да ће евентуалну насталу штету суинвеститор у потпуности накнадити инвеститору АА. Анексом број ..., којим су уговорне стране закључиле 06.06.2008. године утврђено је да је предмет уговора о заједничкој градњи нови објекат који се гради на основу правноснажног решења о одобрењу за изградњу од 15.04.2008. године који је издат од Одељења за урбанизам и грађевинске послове Општинске управе Градске општине Лазаревац те да се тако изграђени објекат споразумно дели на основу главног пројекта и то тако да сваком уговарачу припадну у својину одређени станови. Тужили би према договору припали стан ... површине 33,90м² у ..., стан ... површине 71,56м² на првом ... и паркинг место бр. ... и ... у дворишту. Према одобрењу за изградњу од 15.04.2008. године

новосаграђени објекат има површину од 1240,82м². По почетку изградње овог објекта тужила је поднела пријаву Министарству животне средине и просторног планирања због незаконитог и неправилног поступања Одељења за урбанизам и грађевинске послове Општине Лазаревац. Поступајући по пријави, урбанистички инспектор министарства је приликом инспекцијског прегледа дана 03.06.2009. године констатовао да идејни пројекат на основу кога је издато одобрење за извођење радова на доградњи вишепородичног стамбеног објекта од 15.04.2008. године није изграђен у складу са актом о урбанистичким условима за доградњу вишепородичног стамбеног објекта и наложио да се покрене поступак за укидање одобрења за изградњу од 15.04.2008. године по основу службеног надзора. Захтев урбанистичког инспектора надлежног министарства за покретање поступка укидања одобрења за изградњу од 13.07.2009. године није прихваћен јер је побијано решење правноснажно 08.05.2008. године а захтев за његово укидање поднет по протеклу рока из члана 253. став 2. Закона о општем управном поступку (једна година од коначности), због чега нису испуњени законски услови за покретање поступка по основу службеног надзора. По обавештењу тужиле да се неће покренути поступак укидања решења о одобрењу радова на доградњи спорног објекта због протекла рока, тужила је 05.06.2009. године поднела предлог за понављање овог управног поступка али је он одбачен као неблаговремен закључком надлежног градског органа од 15.08.2011. године. Тужила законитост донетих одлука надлежних органа није оспоравала у управном спору. Правноснажном пресудом Другог основног суда у Београду П 2921/11 од 08.02.2012. године, ГП „Г.Т.И“ ДОО из Београда као тужени је обавезан да тужили на име накнаде штете настале оштећењем њене куће на кат. парцели ... КО ... приликом доградње новог објекта од стране туженог на овој кат. парцели исплати 1.800.000,00 динара са законском затезном каматом од 08.02.2012. године пошто је у поступку утврђено да на тужилиној кући постоји штета настала доградњом овог објекта уз њену кућу јер је зазидан простор у децјој соби у поткровљу, простор оставе у приземљу и светларник на степеништу, тако да су ове просторије изгубиле функцију због чега је дошло до умањења вредности објекта од 18%.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су закључили да тужени нису одговорни за евентуалну штету коју тужила трпи изградњом спорног објекта.

Према члану 154. став 1. ЗОО ко другоме проузрокује штету дужан је накнадити је уколико не докаже да је штета настала без његове кривице. По члану 172. став 1. истог закона правно лице одговара за штету коју његов орган проузрокује трећем лицу у вршењу или у вези са вршењем својих функција. Према члану 206. став 1. за штету коју је више лица проузроковало заједно сви учесници одговарају солидарно. По члану 207. став 1. наручилац и извођач радова на непокретности солидарно одговарају трећем лицу за штету која му настане у вези са извођењем тих радова.

По члану 89. Закона о планирању и изградњи ("Службени гласник РС" бр. 47/03... 72/09) одобрење за изградњу објекта издаје министарство надлежно за послове грађевинарства ако овим законом није другачије одређено. Ставом 2. прописано да је да се поверава аутономној покрајини издавање одобрења за изградњу објекта одређених у ставу 4. овог члана који се у целини града на територији аутономне покрајине. Ставом 3. истог члана прописано је да се поверава општини односно граду,

односно Граду Београду издавање одобрења за изградњу објекта који нису одређени у ставу 4. овог члана.

Имајући у виду да тужени Предузеће „Руж трејд“ ДОО није било ни у каквом правном односу са тужиљом и ГП „Г.Т.И“ ДОО, да тужиља није доказала да је овај тужени следбеник овог предузећа, као и да ово предузеће није фактички изводило радове на објекту на кат. парцели тужиље, то су правилно нижестепени судови применили материјално право када су одбили захтев тужиље у односу на овог туженог, правилно закључујући да за то нису испуњени услови из чл. 154. и 207. Закона о облигационим односима. У односу на тужену Градску општину Лазаревац, правилно је одбијен захтев на основу члана 172. ЗОО јер је у поступку утврђено да њени органи нису поступали незаконито нити да је било неправилног рада њених органа јер таква незаконитост није утврђена ни у управном поступку, ни у управном спору. Осим тога, контрола извођења наведених радова је у надлежности Града Београда кога тужиља није означила као туженог. С тим у вези нису основани ревизијски наводи којима се указује да је грађевинска дозвола, која је остала на снази, дата само за доградњу, а да је у суштини изграђен нови објект и да је општина поступала супротно Закону о планирању и изградњи. Питање грађевинске дозволе је било предмет испитивања у управном поступку (инспекцијски надзор). Против одлука које су поводом тог питања донете тужиља није водила управни спор. Због тога се не може са успехом позивати на незаконитост предузетих радњи и као последицу тога захтевати накнаду штете.

На основу члана 414. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Одлучујући о ревизији туженог Предузећа „Руж трејд“ ДОО на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 28. ЗПП прописано је да кад је за утврђивање стварне надлежности, састава суда, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима предвиђеним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1). Камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају се у обзир ако не чине главни захтев (став 2).

Имајући у виду да је у овом случају тужени изјавио ревизију против одлуке о трошковима поступка, која не представља главни захтев, ревизија је недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Одбијен је захтев тужене Градске општине Лазаревац за накнаду трошкова састава одговора на ревизију, јер ти трошкови нису били ни нужни ни неопходни за одлучивање о овом правном леку (члан 154. став 1. ЗПП).

**Председник већа
судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић